

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ตลาดแรงงานในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากทั้งรูปแบบของงาน รูปแบบการจ้างงาน แม้กระทั่งการประเมินผลการทำงานซึ่งเอื้อต่อการทำงานควบคู่ไปกับการเรียนของนักศึกษา ประกอบกับตลาดแรงงานก็ต้องการแรงงานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงานมากกว่าแรงงานที่มีเพียงความรู้เพียงอย่างเดียว ทำให้สถาบันการศึกษาได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้สามารถผลิตบัณฑิตที่ตรงตามความต้องการของตลาดให้มากที่สุด การเรียนการสอนจึงให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นอันดับแรกๆ คือ การเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จริงจากการทำงาน เช่น การดำเนินโครงการสหกิจที่ให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงและสามารถเก็บหน่วยกิตได้ เป็นต้น ดังนั้นการทำงานระหว่างเรียนจึงเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงรูปแบบหนึ่ง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานระหว่างเรียนกับผลการเรียนนี้ พบว่า ผลการเรียน (ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม) ของนักศึกษาที่ทำงานระหว่างเรียนกับนักศึกษาที่ไม่ทำงานระหว่างเรียนไม่แตกต่างกัน และผลการเรียนของนักศึกษาที่ทำงานระหว่างเรียนทั้งก่อนที่จะทำงานระหว่างเรียนคือเรียนอย่างเดียว และหลังจากที่ทำงานควบคู่กับการเรียนก็ไม่แตกต่างกัน โดยการศึกษาทั้งสองประเด็นได้ทดสอบเปรียบเทียบค่าระดับเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา 2 กลุ่ม ด้วยการทดสอบค่า t (t -test) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การทำงานระหว่างเรียน ไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาเลย

ส่วนการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนของนักศึกษาที่ทำงานระหว่างเรียนกับประเภทของงาน ช่วงเวลาในการทำงาน และจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบความเป็นอิสระของปัจจัยทั้งสองด้วยวิธีไคว์สแควร์ (χ^2 test) พบว่าปัจจัยทั้ง 3 ก็ไม่มีความสัมพันธ์หรือมีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษา ดังนั้นการทำงานระหว่างเรียนจึงอาจจะมีผลเสียต่อการเรียนของนักศึกษาไม่มากนัก และอาจมีผลดีต่อนักศึกษาในการใช้เวลาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดหรือการแบ่งเวลาเรียนและทำงานให้เหมาะสม รวมทั้งอาจมีผลดีต่อการหางานทำในอนาคตด้วย

ส่วนข้อเสนอที่นักศึกษาต้องการให้สถาบันการศึกษานับสนุนหรือช่วยเหลือมีหลายประเด็น แต่ที่สำคัญคือ การจัดการเรียน ควรจัดให้มีจำนวนวันที่มีการเรียนน้อยที่สุด เพื่อให้มีเวลาว่างไปทำงานมากขึ้น มีจำนวนกลุ่มจำนวนมาก หลากหลายเวลาและไม่มีกำหนดสาขาวิชาในกลุ่มใดๆ เพื่อให้สามารถจัดสรรเวลาเรียนให้เหมาะกับการทำงานได้ การจัดการเรียนที่แน่นอนไม่

เปลี่ยนไปมา และลงทะเบียนก่อนเปิดเทอม เพื่อการจัดสรรเวลาในการทำงานและเรียนจะไม่มีปัญหา
การหางานให้นักศึกษาที่อยากทำงานทำ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้อาจใช้จำนวนตัวอย่างค่อนข้างน้อยและไม่ครอบคลุมทุกคณะ
เนื่องจากการศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยามเท่านั้น การศึกษาครั้ง
ต่อไปควรศึกษาให้ครอบคลุมหลายๆ คณะ เพราะคณะอื่นๆ อาจมีสภาพแวดล้อมทางการศึกษาอาจ
แตกต่างกัน เช่น หลักสูตร ความยากง่ายของวิชาที่เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจมี
ผลกระทบต่อการตัดสินใจทำงานระหว่างเรียนของนักศึกษาได้และควรจะศึกษาให้มาก
สถาบันการศึกษามากกว่านี้ควรมีทั้งสถาบันการศึกษาในสังกัดของรัฐบาลและเอกชน เพราะแต่ละ
สถาบันการศึกษาก็มีสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่แตกต่างกัน ตัวอย่างควรให้มีจำนวนมากและ
ครอบคลุมในประเด็นข้างต้น เพราะการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนตัวอย่างค่อนข้างน้อย เนื่องด้วย
งบประมาณที่จำกัด ซึ่งอาจเกิดจากความผิดพลาดของการของงบประมาณ ข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งก็คือ
ความยากง่ายของวิชาที่นักศึกษาเรียนในแต่ละภาคการศึกษาอาจไม่เท่ากัน และไม่เหมือนกันของ
นักศึกษาแต่ละคน ซึ่งปัจจัยนี้อาจมีผลต่อผลการเรียนของนักศึกษาได้ ดังนั้นการเก็บตัวอย่าง ควรใช้
กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีเดียวกัน มีระยะเวลาในการทำงานระหว่างเรียนใกล้เคียงกัน เช่น
ทำงานระหว่างเรียนหรือทำงานบางเวลา มาไม่เกิน 2 ภาคการศึกษา เป็นต้น